

Feministisk urtidskraft i mansdominerad bransch

Heavy metal, elgitarr, growl och samtidigt personligt och skört. SocialPolitiks Eva och Elinor har sett, hört, och skrikit med en modern häxa. De blev helt tagna.

Heavy as the heart. Jag säger bara waow så dj-a bra, blev helt tagen. Så starkt och sant. **Josefin Ankarberg** öppnade sig totalt och tog oss med på en sådan resa. Vilken kvinna, tjej, flicka. Hon bjöd så totalt på sig själv på gott och ont, med smärta och humor.

Hela tiden visades bilder på väggarna. Berättelser med allt från gamla gudasagor, häxkonster, musik, musik och så mycket mer. Framför allt får publiken möta Kirke, en häxliknande grekisk gudinna. Josefin satt mitt i allt på scenen och sminkade sig. Berättade om hur hon fick låsa in sig på toaletten i 7:an och så stod killarna och skrek "häxa kom ut".

Mycket öppna sår från tidiga år och från sånt som jag tror så många av oss tjejer varit med om på både gott och ont. Tjejer säger jag som fyllde 70 år senast. Men känner mig fortfarande som tjej, ok en gammal tjej som varit med om allt.

Musiken och att falla för gitarrkillar. Josefin har sjungit i en hel del band, med killar, men när hon själv lärde sig spela gitarr, sen släppte allting för henne. Nu fick hon till och med oss i publiken att försöka lära oss growlteknikens grunder.

Jag lovar – alla i publiken applåderade och skrek rakt ut om hur häftig både hon själv och föreställningen var. Vi ropade in henne igen och igen. Så ropade Josefin fram alla som varit med och hjälpt till på scenen.

Den här föreställningen klev in i mitt hjärta och kommer att

stanna länge.

Eva Edqvist

Foto: Eva Edqvist

Jag blev helt golvad och till slut tillfreds. *Heavy as the heart* på moment: teater i Stockholmsförorten Gubbängen handlar om musik, om heavy metal. **Josefin Ankarberg**, den enda personen på scen, kom in på scenen med massa rök, ljusshower och hög musik. Jag satt längst fram och fick dra ner kepsen lite grann, det blev för starka intryck, men det var det värt och det var bara början på något otroligt bra. Hon delade med sig av mångt och mycket. Hårdrock var centralt. Hon nämnde grupper med kvinnliga musiker som, *The Runaways* med artisten **Lita Ford**, som ligger mig varmt om hjärtat. På väggarna visades bilder av olika tjejband.

Josefin Ankarberg var en fena på att spela elgitarr, men inte bara det. Hon kunde growla. Något man gör i heavy metal. Man vrålar från halsen och med stämbanden och det lät som ett primalliknande ljud från dinosaurernas tid. Urkrafterna tog oss som publik med storm som ett gungande hav. Man blev mäktat imponerad. Kan ni tänka er: vi fick en egen introduktion i hur man faktiskt growlar. Det var fascinerande och roligt att lära sig.

Något som fick en att fundera några varv extra var när ett specifikt ämne kom upp: "*gitarrkillen*". Ni vet han som gillar att ta uppmärksamhet på fester och andra tillställningar med eller utan gitarr. Ett exempel är när man går på hårdrocksklubben *Pub Anchor* och killarna som med fjäderprakt burrar upp sig för varandra och söker uppmärksamhet för att locka till sig honor. Bara det att fjäderprakten är en skinnjacka – medtages svarta dr Martens. Josefin nämnde specifikt när det var rockkaraoke på Anchor och det var då killarna var som värst med sitt testosteron som pumpas. Jag har också varit där och sett det med egna ögon.

Hon gav sig på känsliga ämnen och det blev personligt. Det var strongt av henne att berätta personligt och skört mitt i all heavy metal och dödsskrik. Hon beskrev sig som en häxa redan

när hon gick i skolan. Nu som då målade hon sig i skräckinjagande sminkningar och killarna skrek häxa efter henne. Hon körde sitt race och ingen skulle stoppa henne, som en rebell var hon i stor skala.

Det var en befrielse med en flicka (ordet som hon själv använde istället för ordet tjej) som spelade elgitarr och growlade från hjärtat. Inte konstigt att föreställningen heter *Heavy as the heart*. Det var en feministisk frigörelse i en mansdominerad bransch och med ett djup som fångade publiken med all sin urkraft. Hon får inte allra högsta betyg av mig men det hon hade att säga gav avtryck hos en tjej som jag – som har fått vara beredd på att också höja min röst.

Elinor Ernqvist Östlihn

Heavy as the heart

Manus, regi och medverkan: Josefin Ankarberg

Scenografi och video: Anna Karin Rasmusson

Musik: Veronica V-Kaos Setterhall

moment: teater

Gubbängstorget, Stockholm

Spelas t o m 18 november

moment: teater
premiär 6/10 2023

heavy as the heart

Josefin Anharberg - Anna-Karin Rasmussen - Veronica U-haos Selterhall
www.moment.org.se

There will be darkness

There will be darkness
But don't be afraid
Don't run for the sunlight
Stay in the shade

When darkness surrounds you

Breathe deep and dive down
Stay close to the seabed
and wait for Trygon
/.../

Tell him of me and you'll never get hurt
You're the child of the witch
That never got burnt

Now look at the pigs
Hear how they scream
They could have been men
But i freed them from sin